Norsk Vann

Foreningen for god kommunal regnskapsskikk GKRS
Postboks 988

2626 Lillehammer

gkrs@nkrf.no

Hamar, 04.10.2016

Deres ref.: Vår ref.: 509.169/TLJ/2016/73

Høringsuttalelse – Endringer i kommunal regnskapsstandard nr. 4 – avgrensningen mellom driftsregnskap og investeringsregnskapet

Vi viser til tidligere innspill til foreløpig kommunal regnskapsstandard nr. 4.

Norsk Vann kan ikke se at det er gjort endringer som tilsier at kommunene ikke kan fortsette å praktisere en modell for driftsfinansiering av fornying. Dette mener vi er bra. Det at planmessig rehabilitering/utskifting av ledningsnett *kan* ansees som påkostning, innebærer at det ikke *må* ansees som en påkostning. Kommunenes skjønn må gjelde, avhengig av hva som er mulig og mest kostnadseffektiv finansieringsmåte for den enkelte kommune.

Norsk Vann har for øvrig ett par innspill til forbedringer av standarden.

Norsk Vann* viser til GKRS´ høringsbrev av 17.06.2016 med forslag til endringer i kommunal regnskapsstandard nr. 4 – avgrensningen mellom driftsregnskapet og investeringsregnskapet. Som interesseorganisasjon for vann- og avløpsvirksomhetene i den norske vannbransjen, vil Norsk Vann med dette komme med innspill til regnskapsstandarden.

Norsk Vann sendte også inn egen høringsuttalelse til forrige revisjon, datert 23.09.2009.

For Norsk Vann sitt vedkommende er det bestemmelsene om hva som kan føres som investering og hva som kan føres som driftskostnad som er viktig å påpeke i denne uttalelsen. Vi har etter 2009 fått nye tall for investeringsbehovet i bransjen.

Behov for store investeringer i vannbransjen
Gjenanskaffelsesverdien for norske vann- og avløpsanlegg er i Norsk Vann rapport B17/2013 *Investeringsbehov i vann- og avløpssektoren* beregnet til å være 1 053 milliarder kroner (ca. 200 000 kroner per innbygger).

Selv om mange investeringer i vannbehandlingsanlegg, avløpsrenseanlegg og ledningsanlegg er gjort, vil det fortsatt være store investeringsbehov i årene fremover. Investeringsbehovet er i Norsk Vann rapport B17/2013 estimert å være 490 mrd. Kr frem til 2030.
De viktigste årsakene til dette er:

- Dårlig ledningsnett er den desidert største utfordringen for vann- og avløpstjenestene i årene fremover, og den årlige fornyelsestakten for ledningsnettet må dobles. Kostnadene

Norsk Vann BA
Vangsvegen 143, NO-2321 Hamar Telefon: +47 62 55 30 30 E-post: post@norskvann.no
Internett: www.norskvann.no Organisasjonsnummer: NO 986 273 026 MVA Bankgirokonto: 7162 05 19876

blir svært høye, da 90 % av verdien av vann- og avløpsanleggene gjelder ledningsnettet som ligger under et komplisert system av øvrige rør og kabler i gater og veier
- Det blir stadig strengere kvalitets-, helse-, miljø- og sikkerhetskrav både til vann, avløp og slam
- Befolkningsveksten på 1 million innbyggere frem til 2030 krever utbygging av vann- og avløpsanleggene
- Klimaendringene krever stor omstilling og tilpasning av infrastrukturen
- En økende andel av befolkningen tilknyttes det offentlige nettet

Under følger Norsk Vanns merknader til enkelte punkter i endringsforslaget.

Merknad til punkt 1.7

Norsk Vann kan ikke se at det er gjort endringer som tilsier at kommunene ikke kan fortsette å praktisere en modell for driftsfinansiering av fornying. Dette mener vi er viktig.

Det at planmessig, årlig rehabilitering/utskifting av ledningsnett *kan* ansees som påkostning, innebærer at det ikke *må* ansees som en påkostning. Kommunenes faglige vurdering av hvilken løsning som vil være mest gunstig for dagens og fremtidens abonnenter må gjelde, slik at man får en mest mulig kostnadseffektiv finansieringsmåte for den enkelte kommune.

Norsk Vann er enige i at det må kunne brukes faglig skjønn for å praktisere skillet mellom driftsregnskapet og investeringsregnskapet, og støtter beskrivelsen i punkt 1.7.

I Norsk Vanns "Veiledning for praktisering av selvkost i vann- og avløpssektoren" refereres det til KRS 4:

"Som påkostning klassifiseres utgifter som påløper for å føre anleggsmidlet til en annen stand, eller bedre standard enn det var i da det opprinnelig ble anskaffet av kommunen. Det vil si utgifter som øker et anleggsmiddels bruksverdi. Påkostning regnskapsføres i investeringsregnskapet.

Som vedlikehold klassifiseres utgifter som påløper for å holde et anleggsmiddel i samme standard tilsvarende som den var på opprinnelig anskaffelsestidspunkt. Tiltak som har karakter av løpende vedlikehold, skal alltid klassifiseres som vedlikehold. Vedlikehold regnskapsføres i driftsregnskapet."

Merknad til punkt 1.8

I kulepunkt 8 under kapittel 1 er det presisert at standarden bruker benevnelsen "kommuner" om både kommuner og fylkeskommuner.

I vannbransjen, som på andre kommunale tjenesteområder, er det etablert en rekke kommunalt eller interkommunalt eide selskaper. Disse selskapene står fritt i å velge om de vil følge regnskapslovens prinsipper eller kommunale regnskapsprinsipper. Selvkostprinsippet i vannbransjen gjelder uansett hva slags organisasjonsform kommunene velger. For at standarden også skal dekke kommunalt og interkommunalt eide selskaper som har valgt å følge kommunale regnskapsstandarder, bør punkt 8 endres til:

"I standarden brukes benevnelsen "kommuner" om både kommuner og fylkeskommuner*, samt kommunalt og fylkeskommunalt eide selskaper som følger kommunale regnskapsprinsipper*."

Merknad til punkt 3.1.9

Norsk Vann ser at GKRS foreslår, delvis i tråd med vårt forslag fra 2009, å utelukke kommunale foretak i bestemmelsens punkt 9 om at: "Tilskudd til andres investeringsutgifter er en driftsutgift som skal regnskapsføres i driftsregnskapet. (...) Overføringer til eller fra egne kommunale foretak regnes ikke som andre". Her ønsker Norsk Vann å fremheve at en slik unntaksregel også må gjelde kommunale og interkommunale selskap.

Enkelte interkommunale selskaper har basert seg på at investeringer skal gjøres i samarbeid og fordeles mellom eierkommunene, selv om eierskapet til anleggene skal ligge i det interkommunale selskapet. En enkelt investering, eksempelvis i nytt høydebasseng, overføringssystem eller behandlingsanlegg, kan da beløpe seg til flere millioner kroner. Det vil normalt ikke være aktuelt for eierkommunene å dekke slike investeringer over driften.

Norsk Vann foreslår å tilføye følgende til endringsforslaget i KRS 4:

"Overføringer til eller fra egne kommunale foretak*/selskap eller interkommunale selskap* regnes ikke som andre."

Konklusjon

Norsk Vann:

- Er enige i at det må kunne brukes skjønn for å praktisere skille mellom driftsregnskapet og investeringsregnskapet, og støtter punkt 1.7.
- Mener at begrepet kommuner også må inkludere kommunalt eide selskaper.
- Mener at også kommunale og interkommunale selskaper skal være et unntak i punkt 9 under kapittel 3.1 Investeringsutgifter – tiltak av investeringsmessig karakter.

Norsk Vann ønsker foreningen lykke til i det videre arbeidet og står gjerne til disposisjon for nærmere opplysninger, dersom det skulle være ønskelig.

Med hilsen
Norsk Vann BA

Toril Hofshagen
Direktør

Thomas Langeland Jørgensen
Avdelingsleder samfunnskontakt

** Norsk Vann er en ikke-kommersiell interesseorganisasjon for vannbransjen. Organisasjonen skal bidra til å oppfylle visjonen om rent vann ved å arbeide for bærekraftig utvikling, sikre bransjen gode rammevilkår og legge til rette for kompetanseutvikling og kunnskapsdeling. Norsk Vann eies av norske kommuner, kommunalt eide selskaper, kommunenes driftsassistanser og noen private samvirkevannverk. Norsk Vann representerer 370 kommuner med ca. 95 % av landets innbyggere. Norsk Vann har en samarbeidsavtale med KS.*